

F. t. l. vedr. vægtafgift af motorkøretøjer m.v.

Lovforslag nr. L 89. Fremsat den 2. juni 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift efter brændstofforbrug af visse personbiler

(Tillægsafgift for privat anvendelse af varebiler og forhøjelse af vægtafgift for varebiler)

§ 1

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 207 af 3. april 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Af motorkøretøjer omfattet af § 4, *stk. 1, II, A*, hvis første indregistrering som nye ligger efter den 2. juni 1998, betales endvidere tillæg for privat anvendelse samt for blandet privat og erhvervmæssig anvendelse.«.

2. I § 2 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»*Stk. 2.* Et køretøj anses for at blive anvendt privat, når den registrerede ejer (bruger) ikke anvender køretøjet i forbindelse med udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende det ved udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold.

Stk. 3. Et køretøj anses for at blive anvendt blandet privat og erhvervmæssigt, når den registrerede ejer (bruger) er

1) en fysisk eller juridisk person, som udøver virksomhed i offentligt eller privat regi, og køretøjet anvendes såvel som led i den omhandlede virksomhed som til formål, der er virksomheden uvedkommende, eller

2) en fysisk person, der som led i et ansættelsesforhold skal anvende køretøjet ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet eller anvender køretøjet i forbindelse med selvstændigt bierhverv, som efter momslovgivningen anses for at være afgiftspligtig virksomhed eller efter skattelovgivningen anses for erhvervmæssigt, og det under hensyn til formålet er nødvendigt, at kørselen udføres med en varebil.

Stk. 4. Hvis køretøjets registrerede bruger er forskellig fra ejeren, fastlægges køretøjets afgiftsmæssige status på grundlag af brugerens anvendelse.«.

Stk. 2 bliver herefter *stk. 5*.

3. § 4, stk. 1, II, A, affattes således:

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse
	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor- køretøj kr.
II. Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, samt visse påhængskøretøjer.					
A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt					
Totalvægt indtil 500 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	710,00	—	210,00	—	750,00
Totalvægt 501-1.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	910,00	110,00	320,00	—	750,00
Totalvægt 1.001-2.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	1.510,00	220,00	470,00	—	750,00
Totalvægt 2.001-2.500 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	2.620,00	290,00	630,00	—	4.210,00
Totalvægt 2.501-3.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	3.140,00	360,00	730,00	—	4.210,00
Totalvægt 3.001-4.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	3.140,00	440,00	840,00	160,00	4.210,00«.

4. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. For motorkøretøjer omfattet af stk. 1, II, A, som anvendes blandet privat og erhvervs-mæssigt, betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse.«.

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 5-10.

5. I § 4, stk. 9, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

6. I § 4 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 2, stk. 2« til: »§ 2, stk. 5«.

7. I § 6, stk. 2, ændres »Vægtafgift og udligningsafgift« til: »Vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.

8. I § 6, stk. 5, ændres »vægtafgift« til: »vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.

9. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, hvis første indregistrering som nye ligger efter den 2. juni 1998, skal anmelderen endvidere angive, om køretøjet skal anvendes privat, blandet privat og erhvervs-mæssigt eller udelukkende erhvervs-mæssigt. Det samme gælder ved efterfølgende ændring af registrering eller anvendelse af de pågældende køretøjer. Skatteministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren de nærmere regler om angivelse af oplysninger om køretøjets anvendelse samt dokumentation herfor.«.

10. I § 11 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Skatteministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, skal registreres på særlige nummerplader eller forsynes med en mærkat eller lignende under hensyn til den anvendelse, de er registreret til.«.

11. I § 15, stk. 1, ændres »vægtafgift og udligningsafgift« til: »vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.**12. I § 15, stk. 3, 1. pkt., ændres »vægtafgift og udligningsafgift« til: »vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.****13. § 16 affattes således:**

»§ 16. Personer med varig nedsat funktions- evne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse efter stk. 1.«.

14. § 20 affattes således:

»§ 20. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder og Centralregisteret for Motorkøretøjer til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelse i 1. instans af spørgsmål om tillæg for privat anvendelse efter § 2, stk. 2-4, samt Centralregisteret for Motorkøretøjers afgørelser af:

- 1) Spørgsmål om afgift efter §§ 1-8 og 10.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelse efter § 15.

Stk. 3. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 2.«.

15. § 21 affattes således:

»§ 21. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse

adgang til at foretage eftersyn i virksomheder, der er registreret som ejer (bruger) af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, og til at efterse de pågældende køretøjer, virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale m.v. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder er efter tilsvarende regler som nævnt i stk. 1 berettiget til at foretage eftersyn på offentlige steder af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, som er registreret med angivelse af blandet privat og erhvervsmæssig eller erhvervsmæssig anvendelse. De registrerede ejere (brugere) samt andre personer, der anvender de pågældende køretøjer, skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

Stk. 4. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand til gennemførelsen af kontrollen efter stk. 1 og 3. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.«.

16. I § 23, stk. 1, indsættes efter »urigtige eller vildledende oplysninger«: »eller fortier oplysninger«.**17. I § 23, stk. 2, nr. 1, ændres »stk. 4, 5 og 6« til: »stk. 8, 9 og 10«.****18. I § 23, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »ændringer ved«: »eller ændret anvendelse af«.****19. I § 23 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:**

»Stk. 4. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.«.

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

20. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skattemini-

steren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 2

I lov nr. 360 af 2. juni 1997 om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 979 af 17. december 1997 og § 22 i lov nr. 980 af 17. december 1997, affattes § 7 således:

»§ 7. Personer med varig nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er bezindreven. Er bilen diesel-dreven, nedsættes afgiften til 35 pct. af afgiftsbeløbene for dieselmotorer, jf. § 3, stk. 1 og 2. Afgiftsfritagelsen og -nedsættelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere

regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse efter stk. 1.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven får med hensyn til vægtafgift virkning for det enkelte køretøj fra den første afgiftsperiode, der påbegyndes den 1. september 1998 eller senere.

Stk. 3. Tillægsafgift for privat anvendelse samt for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse opkræves med virkning fra den 1. august 1998 for afgiftsperioder, der begynder den 1. august 1998 eller senere.

Stk. 4. Registrerede ejere (brugere) af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, hvis første indregistrering ligger efter den 2. juni 1998, men inden den 1. august 1998, skal senest den 31. august 1998 over for Centralregisteret for Motorkøretøjer angive, om køretøjet anvendes privat, blandet privat og erhvervsmæssigt eller udelukkende erhvervsmæssigt, jf. § 9, stk. 1, 2. pkt. i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9. For disse køretøjer opkræves tillægsafgiften med virkning fra angivelsestidspunktet. Med virkning fra samme tidspunkt reguleres tidligere indbetalt vægtafgift, og der foretages opkrævning af vægtafgift for en ny periode fra dette tidspunkt. Såfremt køretøjets anvendelse ikke er angivet senest den 31. august 1998, opkræves med virkning fra 1. september 1998 tillægsafgift for privat anvendelse af køretøjet.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Ved § 2 i lov nr. 363 af 2. juni 1997 om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Omlægning af varebilbeskatningen m.v.) indførtes tillæg til vægtafgiften for varebiler, der anvendes helt eller delvis privat. Tillægget udgjorde 1.000 kr. for varebiler med tilladt totalvægt indtil 2.000 kg. og 5.000 kr. for varebiler med tilladt totalvægt 2.001 til 4.000 kg. For biler, der var registreret første gang inden den 1. januar 1991, og som ikke havde skiftet ejer inden den 6. maj 1997 indførtes tillægget gradvis ved en overgangsordning over en 5-årig periode.

Tillægget opkrævedes efter loven samtidig med vægtafgift og hos såvel private som erhvervsdrivende. Virksomheder, som var registreret efter momsloven eller lønsumsafgiftsloven, og som udelukkende anvendte køretøjet i forbindelse med den afgiftspligtige aktivitet, fik tillægget tilbagebetalt via moms- eller lønsumsafgiftsafregningen. Hvis køretøjet anvendtes til såvel afgiftspligtige som andre formål (privat), tilbagebetaltes 50 pct. af tillægget.

Tillægget opkrævedes første gang for afgiftsperioden 1. januar til 31. december 1998.

Efter udsendelsen af opkrævningerne for perioden tilkendegav et stort antal virksomheder og organisationer, at den i loven fastsatte opkrævning med efterfølgende tilbagebetaling gav alvorlige likviditetsmæssige samt administrative problemer for erhvervslivet. Det blev endvidere fra forskellig side tilkendegivet, at afgiften opfattedes som havende tilbagevirkende kraft i og med, at den omfattede såvel den bestående bilpark som nye biler.

Tillægsafgiften blev herefter ophævet ved lov nr. 81 af 9. februar 1998 om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Ophævelse af tillægsafgift for privat anvendelse). Skatteministeren tilkendegav samtidig, at der senere ville blive fremsat forslag om afgift for privat anvendelse af varebiler, men i en ændret form, således at opkrævningen ikke belaster erhvervslivet unødigt. Endvidere skulle overgangsord-

ningen med gradvis indførelse af afgiften udvides til at omfatte alle varebiler, der var købt inden den 6. maj 1997, hvor det oprindelige lovforslag blev fremsat for Folketinget.

Det har efterfølgende vist sig, at en tillægsafgift for privat anvendelse af varebiler omfattende den bestående bilpark under de nuværende forhold vil være uforholdsmæssig ressourcekrævende såvel at indføre som at administrere. Centralregisteret for Motorkøretøjer, som administrerer vægtafgift og ligeledes administrerede den nu ophævede tillægsafgift, vil ikke uden en betydelig og ressourcekrævende arbejdsindsats kunne håndtere en sådan afgift. Muligheden for en ordning, hvor afgiften etableredes hos og administreredes af told- og skattemyndighederne uafhængigt af vægtafgiften, har ligeledes været undersøgt, men vurderes ikke at kunne gennemføres på et omkostningsmæssigt forsvarligt niveau.

I forbindelse med den omlægning af varebilbeskatningen i foråret 1997, hvor tillægsafgiften indgik som et af elementerne, ophævedes samtidig den såkaldte »halvdelsregel« for varebiler.

Halvdelsreglen indebar, at store varebiler over 2 t kunne indregistreres til en lav stykafgift på 19.000 eller 30.000 kr. i stedet for værdiafgift på 95 pct. på betingelse af, at varerummets længde udgjorde mindst halvdelen af bilens samlede længde. Dette krav til konstruktionen indebar, at en række off-roadere og firehjulstrækkere ikke kunne registreres som varebiler til den lave afgift, men måtte betale værdiafgift på 95 pct. Ved omlægningen blev stykafgiften erstattet af en 30 pct. værdiafgift - for biler over 3 t dog højst 50.000 kr. Det samtidige bortfald af halvdelsreglen har indebåret, at en række nye modeller af 4-hjulstrækkere m.v. på over 2 t nu kan indregistreres med den lave 30 pct. værdiafgift. Tillægsafgiften på 5.000 kr. årligt for privat anvendelse var forudset som en modvægt mod øget privat anvendelse af de omhandlede køretøjer. Ophævelsen af tillægsafgiften har dermed skabt et hul i lovgivningen i forhold til den samlede omlægning i 1997.

Med nærværende lovforslag genfremsættes forsla-

get om en tillægsafgift for privat anvendelse af varebiler, men kun for nye biler, der registreres efter lovforslagets fremsættelse. En sådan tillægsafgift, der kun omfatter nyregistrerede biler, skønnes kun at kunne indbringe et beskedent provenu det første år og svagt stigende med årene i takt med udskiftningen af den bestående bilpark. For at kompensere for det derved opståede budgettab foreslås samtidig en generel forhøjelse af vægtafgiften for alle varebiler uanset anvendelse.

Da den bestående bilpark ikke foreslås omfattet af tillægsafgiften - heller ikke i forbindelse med salg eller nyregistrering - vil der være risiko for, at ejerne vil forsøge at forlænge levetiden på deres biler mest muligt og også ud over, hvad der udfra et miljø- og sikkerhedsmæssigt synspunkt er hensigtsmæssigt. Det vil under hensyn hertil være nødvendigt, at holde området under observation med henblik på at kunne gennemføre passende forholdsregler, såfremt der konstateres en uhenigtsmæssig udvikling.

Generel forhøjelse af vægtafgiften

Vægtafgiften foreslås forhøjet for alle varebiler uanset anvendelse. For varebiler med tilladt totalvægt til og med 2.000 kg. foreslås afgiften forhøjet med 300 kr. årligt. For varebiler med tilladt totalvægt over 2.000 kg. foreslås afgiften forhøjet med 1.000 kr. årligt. Den forhøjede vægtafgift opkræves med virkning for førstkommande afgiftsperiode, der starter den 1. september 1998 eller senere.

Tillægsafgift for privat anvendelse

Anvendelsesområde og satser

Afgiften pålægges privat samt blandet privat og erhvervmæssig anvendelse af varebiler. For varebiler, der kun anvendes privat, udgør tillægget 750 kr. årligt for varebiler med tilladt totalvægt til og med 2.000 kg. og 4210 kr. årligt for varebiler med tilladt totalvægt over 2.000 kg. For biler, der anvendes blandet, udgør tillægget halvdelen af de nævnte satser. Satsene er fastsat, så de sammen med forhøjelsen af vægtafgiften, svarer til de satser, der var fastsat i den oprindelige lov som justeret pr. 1. januar 1998.

Afgiften får virkning for køretøjer, der registreres fra dagen efter lovforslagets fremsættelse, dvs. den 3. juni 1998.

Den ophævede lov anvendte ikke en selvstændig afgrænsning af erhvervmæssig/privat anvendelse. Virksomheder, der var registreret efter merværdiafgiftsloven eller lønsumsafgiftsloven og udelukkende anvendte køretøjet i forbindelse med den afgiftsplig-

tige virksomhed, indbetale afgiften, men fik den tilbagebetalt igen over moms- eller lønsumsafregningen. Anvendtes køretøjet ud over de afgiftspligtige formål også til andre formål, blev halvdelen af afgiften tilbagebetalt.

Det har i nærværende lovforslag været afgørende at friholde erhvervslivet for opkrævning med efterfølgende tilbagebetaling af afgift.

Erfaringerne med den nu ophævede tillægsafgift viste samtidig, at afgrænsningen af virksomheder, der i princippet skulle friholdes fra afgiften var for snæver. Visse former for virksomhed må anses for erhvervmæssig eller i hvert tilfælde ikke privat, uanset at virksomheden ikke er moms- eller lønsumsafgiftspligtig. I forslaget er indsat en afgrænsning af privat og blandet anvendelse, som indebærer en udvidelse af begrebet erhvervmæssig i forhold til den tidligere afgrænsning. Det er imidlertid ikke skønnet hensigtsmæssigt at fastsætte en helt selvstændig afgrænsning af erhvervsbegrebet, og afgrænsningen bygger derfor på den afgrænsning, der i forvejen anvendes inden for moms- og skattelovgivningen. Hovedreglen er derfor, at hvis den virksomhed, som køretøjet anvendes i forbindelse med, efter moms- eller skattelovgivningen kan anses for at være erhvervmæssig, vil denne anvendelse også blive anset for erhvervmæssig, med hensyn til tillægsafgiften. Da der herved vil være situationer, hvor afgørelsen må træffes efter et konkret skøn, er det fastsat, at det er told- og skattemyndighederne, der i første instans skal træffe afgørelse i sager herom og med mulighed for indbringelse for Landskatteretten.

Afgiftsperiode og opkrævning

Det foreslås, at tillægget for privat anvendelse opkræves af Centralregisteret for Motorkøretøjer sammen med opkrævningen af vægtafgift og evt. udligningsafgift, og at det administrativt behandles på samme måde som vægtafgiften. Dvs. opkrævning én gang årligt for en 12 måneders periode og med samme procedurer for tilbagebetaling som følge af ejerskift m.v., gebyrer og renter ved manglende betaling, rykkerprocedurer etc.

Angivelse af anvendelse

For nye varebiler, der registreres første gang efter lovforslagets fremsættelse, vil det såvel i forbindelse med første indregistrering som ved efterfølgende omregistreringer skulle angives, om køretøjet anvendes privat, blandet privat og erhvervmæssigt eller udelukkende erhvervmæssigt. Centralregisteret for Mo-

torkøretøjer skal have meddelelse om enhver ændring i anvendelsen, som kan have betydning for afgiften. De hyppigst forekommende situationer i den forbindelse vil antagelig være overgang fra erhvervsmæssig til blandet eller privat anvendelse eller overgang fra blandet til privat. Manglende eller urigtige oplysninger - herunder fortællinger - af betydning for afgiften er sanktioneret med bødestraf. Såfremt overtrædelse af angivelsespligten sker med forsæt til at unddrage statskassen afgift, er indført strafferamme med mulighed for hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Kontrol - mærkat

Kontrollen med vægt- og udligningsafgift ligger hos politiet og tager udgangspunkt i køretøjets registrering. Tillægsafgiften er knyttet til en angivelse over for Centralregisteret for Motorkøretøjer, og beror i praksis - især for virksomhedernes vedkommende - på den faktiske anvendelse. Politiet vil i forbindelse med vejkontrol kunne konstatere hvilken anvendelse, der er angivet for køretøjet, men det vil derudover være nødvendigt med en regnskabsmæssig kontrol hos den, der er registreret som ejer (bruger) af køretøjet - uanset om der er tale om en fysisk person eller en virksomhed. Det er foreslået, at Told•Skat varetager denne kontrol, der vil kunne ske som led i den almindelige virksomhedskontrol eller i forbindelse med kontrolaktioner.

Det har været overvejet som et kontrolmiddel at synliggøre ordningen ved anvendelse af en mærkat, vignet eller lignende til anbringelse på køretøjet eller ved at lade køretøjerne indregistrere på særlige nummerplader. Ordninger af denne art vurderes ikke at være umiddelbart realiserbare, men der er indsat bemyndigelse til skatteministeren til efter aftale med justitsministeren at kunne indføre sådanne ordninger.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget om at genindføre tillægsafgiften, men nu alene for nye biler, vil medføre en provenugevinst på ca. 20 mill. kr. for hver årgang varebiler. Provenugevinsten for hver årgang vil stige til ca. 35 mill. kr. efterhånden som hver årgang bliver ældre. På meget langt sigt når hele den nuværende varebillbestand er udskiftet, vil provenugevinsten udgøre ca. 275 mill. kr. vedrørende tillægsafgiften i 1998 niveau.

Forslaget om at forhøje den almindelige vægtafgift vil medføre en provenugevinst på ca. 260 mill. kr. årligt.

For finansår 1998 vil virkningen af forslaget være en provenugevinst på ca. 10 mill. kr. vedrørende til-

lægsafgiften og ca. 10 mill. kr. vedrørende vægtafgiftsforhøjelsen.

I finansår 1999 vil virkningen være en provenugevinst på ca. 30 mill. kr. vedrørende tillægsafgiften og ca. 260 mill. kr. vedrørende vægtafgiftsforhøjelsen, i alt ca. 290 mill. kr.

I finansår 2000 vil virkningen være steget til ca. 315 mill. kr. Virkningen stiger herefter med ca. 25 mill. kr. hvert år til i alt 535 mill. kr. på meget lang sigt, når hele den nuværende varevognsbestand er udskiftet.

Mindest lige så vigtigt som den direkte provenugevinst vil forslaget medvirke til, at der ikke sker en erodering af afgiftsprovenuet ved, at personbiler i større antal erstattes af varebiler til privatkørsel. Mulighederne herfor blev forbedret ved bortfald af halvdelsreglen i 1997.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om tillægsafgiften har ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Forslaget om forhøjelse af vægtafgiften vil belaste erhvervene med ekstra omkostninger på ca. 180 mill. kr. årligt, idet halvdelen af afgiftsstigningen for varebiler til blandet anvendelse er henregnet til erhverv.

Varebilerne anvendes især i hjemmemarkeds erhverv, hvor man kan forvente en overvæltning i priserne.

Miljømæssige konsekvenser

Ved forslaget genetableres de positive miljømæssige virkninger, der fulgte af de oprindelige regler for tillægsafgiften, og som midlertidigt blev ophævet i februar 1998, jf. bemærkningerne til lovforslag L 252 af 6. maj 1997.

Forholdet til EU-retten

Vægtafgifter og andre periodiske afgifter for varebiler er ikke harmoniseret i EU. Forslaget skal notificeres i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF som ændret senest ved direktiv 94/10/EØF.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre en engangsudgift for Told•Skat på 300.000 kr. til information m.v. De årlige driftsudgifter for Told•Skat skønnes at udgøre 10 årsværk fordelt med halvdelen til virksomhedskontrol og kontrolaktioner og halvdelen til førstinstansafgørelser vedrørende tillægsafgiften. Herudover skønnes forslaget at medføre engangsudgift på 600.000 kr. til Centralregisteret for Motorkøretøjer.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den umiddelbare konsekvens er, at virksomheder m.v. som led i 1. registrering skal anmelde køretøjets anvendelse og i forbindelse med senere ændringer af anvendelsen ligeledes skal anmelde dette til Centralregisteret for Motorkøretøjer. For virksomheder, der skal betale afgift for blandet anvendelse, vil opkrævningen ske sammen med opkrævningen af den almindelige vægtafgift og vil dermed ikke udgøre nogen ekstra administrativ belastning.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det foreslås, at der ud over vægtafgift og evt. udigningsafgift skal betales tillæg for varebiler, der udelukkende anvendes privat eller anvendes blandet privat og erhvervsmæssigt. Tillægget indføres kun for nye biler, der registreres første gang fra dagen efter lovforslagets fremsættelse.

Til nr. 2.

Det foreslås her defineret, hvad der forstås ved privat og ved blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebiler. Den afgrænsning af erhvervsmæssig anvendelse, der herved fremkommer, er bredere end den, der var fastsat i den nu ophævede lovgivning, hvor afgrænsningen gik på virksomheder, der var afgiftspligtige efter moms- eller lønsumsafgiftslovgivningen. Den her foreslåede afgrænsning omfatter således traditionel erhvervsvirksomhed, offentlig virksomhed, selvstændig erhvervsvirksomhed i mindre omfang, eksempelvis som bierhverv, og herudover lønmodtagere, eksempelvis repræsentanter m.v., der som led i ansættelsen skal anvende egen bil ved udførelse af arbejdsopgaverne.

Udgangspunktet er, at hvis den registrerede ejer (bruger) ikke anvender køretøjet til udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende køretøjet til udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold, er anvendelsen privat.

Blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse kan forekomme i forskellige situationer. I den ene hovedtype af tilfælde er køretøjet registreret ved en ejer (bruger), der udøver virksomhed under en eller anden form i privat eller offentligt regi og anvender køretøjet i denne forbindelse, dvs. erhvervsmæssigt. Hvis køretøjet herudover anvendes af indehaveren eller ansatte til formål, som er virksomheden uvedkommende, er der tale om blandet anvendelse. Som eksempler på

ændringer, der anses for virksomheden uvedkommende, kan nævnes fritidskørsel og - som udgangspunkt - kørsel mellem hjem og arbejdsplads, uanset om kørslen kunne være omfattet af ligningslovens § 9B, stk. 1 a) (60-dages reglen). I tilfælde, hvor kørsel mellem hjem og arbejdsplads udføres i virksomhedens interesse eksempelvis som led i den momspligtige virksomhed, anses den dog også efter nærværende lov for erhvervsmæssig.

Der er ikke krav om noget bestemt forhold mellem de forskellige typer af anvendelse, men som beskrevet neden for vil der kunne forekomme situationer, hvor den erhvervsmæssige anvendelse vil være af så underordnet karakter, at den ikke kan anerkendes. Det rent formelle aspekt - eksempelvis at køretøjet figurerer i virksomhedens regnskab - er heller ikke i sig selv afgørende. Anvendes køretøjet eksempelvis udelukkende af virksomhedsindehaverens familiemedlemmer til rent private formål, vil der være tale om privat anvendelse. Denne type problemstilling er imidlertid ikke specifik for tillægsafgiften, men kan ligeledes opstå f. eks. i forbindelse med moms. Her er der fuldt fradrag for såvel købs- som driftsmoms, når køretøjet udelukkende anvendes i forbindelse med den momspligtige virksomhed. Anvendes køretøjet både til momspligtig virksomhed og til andet, er der kun fradrag for driftsmoms. Anvendes køretøjet slet ikke i den momspligtige virksomhed er der hverken fradrag for købs- eller driftsmoms. Denne type sager er i praksis ofte meget bevisafhængige.

En anden hovedgruppe er køretøjer, der er registreret ved en fysisk person, der ikke er selvstændig erhvervsdrivende som hovederhverv. Her vil der være formodning for ren privat anvendelse, men i nogle tilfælde vil der kunne være blandet anvendelse. Som eksempler kan nævnes lønmodtageren, der som led i ansættelsen skal anvende egen bil ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet, eller lønmodtageren, pensionisten eller andre, der anvender bilen i forbindelse med deltids- eller bierhverv. Det er i alle tilfælde en forudsætning, at de kørsler, der er tale om, nødvendigvis må udføres med en varevogn. Også i de her nævnte situationer vil det være uden betydning, om ligningslovens § 9 B, stk. 1 a) (60-dages reglen) finder anvendelse, idet kørsel mellem hjem og arbejdsplads som udgangspunkt betragtes som privat anvendelse, der er virksomheden uvedkommende.

For biler, der anvendes som led i ansættelsesforholdet skal der foreligge en klar aftale, som forpligter lønmodtageren.

I forbindelse med bi- eller deltids erhverv opstår af-

grænsningen mellem hobby og erhverv, som ligeledes kendes fra moms- og skattelovgivningen. Hvis en aktivitet hverken kan anerkendes som erhvervsmæssig efter skattelovgivningen (med henblik på fradragsretten i forbindelse med underskud) eller som momspligtig virksomhed efter momslovgivningen, vil anvendelsen af bilen til denne virksomhed ikke anses for at være blandet anvendelse.

Et beslægtet afgrænsningsspørgsmål kan opstå i forbindelse med virksomhed af periodisk karakter eller med momsregistreret virksomhed uden aktivitet. Hvis en periodisk eller sæsonbetonet virksomhed anerkendes som moms- eller lønsumsafgiftspligtig virksomhed eller kan anses for erhvervsmæssig i henhold til skattelovgivningen, må varebilens anvendelse i forbindelse med den pågældende virksomhed ligeledes anses for erhvervsmæssig. Dette kan ses i sammenhæng med, at selv om en momspligtig ligger stille i vinterhalvåret, vil der stadig være fradragsret for momsen af driftsomkostninger på køretøjet i denne periode. Er der derimod tale om en momsregistreret virksomhed med ringe eller ingen erhvervsmæssig aktivitet, kan situationen være en anden.

En virksomhed, hvis aktiviteter ophører, kan godt fortsætte med at være momsregistreret. Der skal indsendes momsangivelse, der typisk vil være 0, men der er ingen pligt til at afmelde registreringen. Så længe der ikke sker udbetaling til virksomheden af negativ moms, kan situationen i princippet bestå over en lang periode. Også her vil der være den sammenhæng, at så længe, der indrømmes fradragsret for indgående moms, må anvendelse af varebilen i forbindelse med virksomheden anses for erhvervsmæssig. Er der ingen aktivitet i virksomheden, eller er aktiviteten af en karakter, der falder ind under begrebet hobbyvirksomhed, vil der ikke være fradrag for indgående moms, og varebilens anvendelse kan dermed ikke blive erhvervsmæssig.

Også for biludlejningsvirksomheder vil der kunne forekomme forskellige situationer. En varebil, der udelukkende anvendes til almindelig korttidsudlejning, hvor udlejningsfirmaet er registreret som ejer (bruger), vil være ren erhvervsmæssig, medmindre bilen anvendes privat af virksomhedens indehave(re)/ansatte m.v. At den under den erhvervsmæssige udlejning anvendes privat af lejer er netop led i udlejers erhvervsmæssige virksomhed. Anvendes bilen derimod til leasing med en virksomhed eller fysisk person forskellig fra udlejningsvirksomheden registreret som bruger, vil det være brugerens anvendelse, der er afgørende.

Det kan ikke udelukkes, at der med denne forskel - udlejning afgiftsfrit, men leasing afgiftspligtigt efter brugers anvendelse - vil kunne opstå forsøg på omgåelse ved rubricering af flest mulige forretninger som udlejning. Det er efter færdselsloven den, der har varig rådighed over køretøjet, der anses som bruger, men hverken færdselsloven eller Trafikministeriets bekendtgørelse om registrering fastsætter nogen grænse for, hvornår en rådighed er varig. Rådigheden over køretøjet vil fremgå af den enkelte leje- eller leasingkontrakt, og udgangspunktet vil være, at i det omfang, der efter færdselslovgivningen og registreringsbekendtgørelsen anses for at være krav om registrering som bruger, vil dette også gælde i forhold til tillægsafgiften.

I forbindelse med firmabiler vil der ligeledes kunne forekomme forskellige situationer. Som udgangspunkt vil der her være formodning for blandet anvendelse, men hvis bilen udelukkende anvendes til fritidskørsel og kørsel mellem hjem og arbejde, vil anvendelsen kunne være ren privat.

Under hensyn til, at der således vil kunne forekomme afgrænsningsspørgsmål, er der, jf. neden for, indsat klagebestemmelse med mulighed for indbringelse af sager for Landsskatteretten.

Til nr. 3.

Vægtafgiftssatserne foreslås forhøjet med 300 kr. årligt for varebiler med tilladt totalvægt til og med 2.000 kg. og med 1.000 kr. årligt for varebiler med tilladt totalvægt over 2.000 kg.

Endvidere foreslås tillægget for privat anvendelse fastsat til 750 kr. årligt for varebiler til og med 2.000 kg. og 4210 kr. årligt for varebiler over 2.000 kg.

Til nr. 4.

Tillægget for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse af varebiler fastsættes lige som i den tidligere lov til 50 pct. af tillægget for ren privat anvendelse.

Til nr. 5-8

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer.

Til nr. 9.

Vægtafgiftslovens bestemmelser om oplysningspligt udvides med oplysninger om køretøjets anvendelse. Endvidere bemyndiges skatteministeren til efter aftale med justitsministeren at fastsætte nærmere bestemmelser om angivelse af de nævnte oplysninger. Det undersøges i denne forbindelse, om det er muligt at stille krav om, at såfremt køretøjet er registreret ved

en ejer (bruger) med et SE-nr., skal registrering ske ved eller med henvisning til dette.

Til nr. 10

Skatteministeren bemyndiges til efter forhandling med justitsministeren at fastsætte bestemmelser om, at køretøjer skal kunne registreres på særlige nummerplader eller forsynes med en mærkat eller lignende, der kan fungere som et synligt bevis på hvilken anvendelse, de er angivet til. En sådan ordning, der vil kunne lette kontrolarbejdet, kan hermed indføres, hvis det skønnes hensigtsmæssigt. Såvel mærkatløsninger som indregistrering på særlige nummerplader har været under overvejelse, men det synes ikke for indeværende muligt at pege på en ordning, som kan opfylde de nødvendige forudsætninger med hensyn til sikkerhed, synlighed og administrerbarhed inden for en forsvaret udgiftsramme.

Til nr. 11 og 12.

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer.

Til nr. 13.

Den eksisterende bestemmelse i vægtafgiftsloven indeholder en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte regler om, at invaliderede personer, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af motorkøretøj, fritages for vægtafgift. Med ændringen indføres fritagelsen nu i selve loven og udvides til også at omfatte tillæg for privat anvendelse. Samtidig justeres bestemmelsens tekst under hensyn til, at bistandsloven afløses af lov om social service. Benævnelsen »invaliderede personer« ændres til »personer med varig nedsat funktionsevne«.

Socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afgørelser om afgiftsfritagelse, hvilket svarer til den bestemmelse, der med lov nr. 979 af 17. december 1997 blev indsat i loven om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

Til nr. 14.

Det foreslås, at de statslige told- og skattemyndigheder af skatteministeren kan bemyndiges til at træffe afgørelser efter loven, og at afgørelser om tillæg for privat anvendelse kan indbringes for Landsskatteretten.

Samtidig bringes bestemmelsen på linie med bestemmelser om klageadgang i den øvrige afgiftslovgivning efter lov nr. 1098 af 29. december 1997 (Ændret klagestruktur m.v.), idet skatteministeren ligeledes foreslås at kunne bemyndige Centralregisteret for

Motorkøretøjer til at træffe afgørelser med mulighed for indbringelse af afgørelser for Landsskatteretten i visse tilfælde. Bemyndigelsen til Centralregisteret og muligheden for indbringelse af visse af Registerets afgørelser for Landsskatteretten svarer til, hvad der hidtil har været fastsat i skatteministeriets bekendtgørelse om opkrævning af vægtafgift for motorkøretøjer m.v. senest bekendtgørelse nr. 114 af 19. februar 1998.

Til nr. 15.

Det er fundet nødvendigt, at bemyndige told- og skattemyndighederne til uden retskendelse at kunne foretage kontrol af regnskaber m.v. samt varebiler, der er registreret ved en virksomhed eller fysisk person som ejer (bruger), og som er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig eller udelukkende erhvervsmæssig anvendelse. Bemyndigelsen dækker ligeledes adgang til kontrol af de pågældende køretøjer på offentlige steder. I øvrigt svarer bemyndigelsen i sit indhold til kontrolbestemmelser i den øvrige afgiftslovgivning og er udformet efter samme retningslinier, som i lovforslag nr. L 77 (Myndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse, m.v.), der blev fremsat af skatteministeren den 14. november 1997.

Til nr. 16

Bødebestemmelsen i forbindelse med afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger udvides til også at omfatte fortieelse.

Til nr. 17

Ændringen af henvisning til §§ er konsekvensændringer, men retter samtidig op på en manglende konsekvensændring i forbindelse med lov nr. 363 af 2. juni 1997 (Omlægning af varebilbeskatningen m.v.).

Til nr. 18

Bødebestemmelsen i forbindelse med undladelse af at afgive oplysninger til politiet om ændringer af et køretøj af betydning for afgiftens beregning udvides til også at omfatte undladelse af at afgive oplysninger om ændret anvendelse af et køretøj.

Til nr. 19.

I den eksisterende vægtafgiftslov er der alene hjemmel til at straffe overtrædelse med bøde. De overtrædelser, der er omhandlet, antages i vid udstrækning at have karakter af overtrædelse af ordensforskrifter. Med indførelsen af tillægget for privat anvendelse kan opstå situationer, hvor der i større omfang vil kunne afgives forkerte oplysninger eller tilbageholdes oplys-

ninger med forset til at unddrage statskassen afgift. Der er derfor indsat en standardbestemmelse, som kendes i anden afgiftslovgivning, med mulighed for hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Til nr. 20.

Der indsættes en ny bestemmelse, som ligeledes kendes fra anden afgiftslovgivning, om mulighed for administrative afgørelser i bødesager.

Til § 2

For at skabe ensartethed i vægtafgiftsloven og lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler med hensyn til afgiftsfritagelse for personer med varig nedsat funktionsevne ændres betegnelsen »invaliderede personer« til »personer med varig nedsat funktionsevne«, jf. nr. 13.

Til § 3

Loven foreslås at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Tillægsafgiften får virkning fra den 1. august 1998 og vægtafgiftsforhøjelsen fra den 1. september 1998. For begge afgifter får loven virkning for det enkelte køretøj for den første almindelige afgiftsperiode, der påbegyndes efter de nævnte datoer.

I forbindelse med ophævelsen af den tidligere tillægsafgift er vægtafgiftsperioden for en stor del af de bestående varebiler i dag fastlagt, så den nye periode først starter den 1. februar 1999. Den forhøjede vægtafgift vil derfor for hovedparten først blive opkrævet til næste år. For køretøjer, der registreres eller omregistreres efter den 1. september 1998, skal de forhøjede satser betales i denne forbindelse.

Tillægsafgiften opkræves i forbindelse med registreringen for køretøjer, der registreres efter den 1. august 1998. Det er endvidere foreslået, at tillægsafgiften skal omfatte alle varebiler, der registreres som nye fra dagen efter fremsættelsen af lovforslaget, dvs. den 3. juni 1998 og frem til den 31. juli 1998. For disse køretøjer betales alene vægtafgift i forbindelse med registreringen, og de registrerede ejere (brugere) vil efterfølgende modtage henvendelse fra politiet med anmodning om at angive deres anvendelse af køretøjet inden udgangen af august 1998. Herefter opkræves tillægsafgift og vægtafgift for en ny periode med virkning fra anmeldelsen og der reguleres for den tidligere indbetalte vægtafgift. Hvis køretøjets anvendelse ikke er angivet inden udgangen af august 1998 opkræves tillægsafgift for fuld privat anvendelse og de forhøjede vægtafgiftssatser med virkning fra 1. september 1998.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 207 af 3. april 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»Af motorkøretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, hvis første indregistrering som nye ligger efter den 2. juni 1998, betales endvidere tillæg for privat anvendelse samt for blandet privat og erhvervmæssig anvendelse.«.

2. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Et køretøj anses for at blive anvendt privat, når den registrerede ejer (bruger) ikke anvender køretøjet i forbindelse med udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende det ved udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold.

Stk. 3. Et køretøj anses for at blive anvendt blandet privat og erhvervmæssigt, når den registrerede ejer (bruger) er

1) en fysisk eller juridisk person, som udøver virksomhed i offentligt eller privat regi, og køretøjet anvendes såvel som led i den omhandlede virksomhed som til formål, der er virksomheden uvedkommende, eller

2) en fysisk person, der som led i et ansættelsesforhold skal anvende køretøjet ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet eller anvender køretøjet i forbindelse med selvstændigt bierhverv, som efter momslovgivningen anses for at være afgiftspligtig virksomhed eller efter skattelovgivningen anses for erhvervmæssigt, og det under hensyn til formålet er nødvendigt, at kørslen udføres med en varebil.

Stk. 4. Hvis køretøjets registrerede bruger er forskellig fra ejeren, fastlægges køretøjets afgiftsmæssige status på grundlag af brugerens anvendelse.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

§ 2. Af samtlige afgiftspligtige køretøjer svares vægtafgift, og af afgiftspligtige køretøjer omfattet af § 3, stk. 1, A-D, og § 4, stk. 1, I og II, som er indrettet til at benytte anden drivkraft end benzin, eller som fremføres af et sådant køretøj, svares tillige en udligningsafgift, jf. dog § 15.

Stk. 2. Af køretøjer, som efter deres anvendelse omfattes af flere afgiftssatser, svares afgift efter den højeste sats.

3. § 4, stk. 1, II, A, affattes således:

»

	Vægtafgift		Udligningsafgift		Tillæg for privat anvendelse
	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor- køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor- køretøj kr.
<i>II. Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, samt visse påhængskøretøjer.</i>					
<i>A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt</i>					
Totalvægt indtil 500 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	710,00	—	210,00	—	750,00
Totalvægt 501-1.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	910,00	110,00	320,00	—	750,00
Totalvægt 1.001-2.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	1.510,00	220,00	470,00	—	750,00
Totalvægt 2.001-2.500 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	2.620,00	290,00	630,00	—	4.210,00
Totalvægt 2.501-3.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	3.140,00	360,00	730,00	—	4.210,00
Totalvægt 3.001-4.000 kg.					
Afgift pr. køretøj:					
12 måneder	3.140,00	440,00	840,00	160,00	4.210,00«.

4. I § 4 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. For motorkøretøjer omfattet af stk. 1, II, A, som anvendes blandet privat og erhvervs-mæssigt, betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 5-10.

5. I § 4, stk. 9, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

§ 4. Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, af påhængsvogne til godstransport og af registreringspligtige påhængsredskaber

bortset fra campingvogne samt af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, svares afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 2. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

	Vægtafgift		Udligningsafgift	
	Motor-køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.	Motor-køretøj kr.	Påhængs- køretøj kr.
<i>I. Motorcykler med varesidevogn.</i>				
Afgift pr. køretøj: 12 måneder	290,25	—	76	—
<i>II. Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, samt visse påhængskøretøj.</i>				
<i>A. Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt</i>				
Totalvægt indtil 500 kg. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	410,00	—	210,00	—
Totalvægt 501-1.000 kg. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	610,00	110,00	320,00	—
Totalvægt 1.001-2.000 kg. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.210,00	220,00	470,00	—
Totalvægt 2.001-2.500 kg. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.620,00	290,00	630,00	—
Totalvægt 2.501-3.000 kg. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.140,00	360,00	730,00	—
Totalvægt 3.001-4.000 kg. Afgift pr. køretøj: 12 måneder	2.140,00	440,00	840,00	160,00

B. — — —

Stk. 9. Med køretøjer som nævnt i stk. 6 må foruden føreren kun befordres personer, der arbejder i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra virksomhedens arbejdspladser. Køretøjerne skal på tydelig måde være påmalet virksomhedens navn.

6. I § 4 a, stk. 1, 3. pkt., ændres »§ 2, stk. 2« til: »§ 2, stk. 5«.

§ 4 a. Af lastbiler og vogntog m.v., der er afgiftspligtige efter lov om afgift af vejbenyttelse, betales afgift på grundlag af den samlede registrerede tilladte totalvægt for lastbilen eller vogntoget efter nedenstående satser. For lastbiler, der er registreret som trækraft for flere sættevogne, anvendes satsen for det vogntog, der med den pågældende lastbil har den højeste sats. For lastbiler, der er registreret som trækraft for en eller flere påhængsvogne, anvendes

den højeste af satserne for det eller de registrerede vogntog, dog mindst satsen for samme lastbil uden påhængsvogn, jf. § 2, stk. 2. For lastbiler, der er registreret som trækraft for en eller flere blokvogne, anvendes satsen for det vogntog, der med den pågældende lastbil har den højeste sats:

— — —

7. I § 6, stk. 2, ændres »Vægtafgift og udligningsafgift« til: »Vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.

§ 6. — — —

Stk. 2. Vægtafgift og udligningsafgift for de i §§ 3, 4 og 5 omhandlede køretøjer forfalder til betaling ved afgiftsperiodens begyndelse og betales forud for hele perioden.

Stk. 3-4. — — —

8. I § 6, stk. 5, ændres »vægtafgift« til: »vægtaf-

gift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse».

§ 6. ---

Stk. 5. Tilbagebetaling af afgift som følge af afgiftsperiodens afkorting som nævnt i stk. 3 sker fra centralregisteret for motorkøretøjer til den, i hvis navn køretøjet på afgiftens forfaldstid er registreret. Tilbagebetalingen sker uden forudgående ansøgning. I tilbagebetalingen kan der foretages modregning for forfalden ikke betalt vægtafgift, jf. § 10, samt for forfalden, ikke betalt standsnings- og parkeringsafgift, jf. færdselslovens § 121.

9. I § 9, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»For køretøjer omfattet af § 4, *stk. 1, II, A*, hvis første indregistrering som nye ligger efter den 2. juni 1998, skal anmelderen endvidere angive, om køretøjet skal anvendes privat, blandet privat og erhvervsmæssigt eller udelukkende erhvervsmæssigt. Det samme gælder ved efterfølgende ændring af registrering eller anvendelse af de pågældende køretøjer. Skatteministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren de nærmere regler om angivelse af oplysninger om køretøjets anvendelse samt dokumentation herfor.«.

§ 9. Når et køretøj søges registreret, skal anmelderen angive, om køretøjet er indrettet til at benytte benzin som drivkraft eller anden drivkraft.

Stk. 2-3. ---

10. I § 11 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Skatteministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at køretøjer omfattet af § 4, *stk. 1, II, A*, skal registreres på særlige nummerplader eller forsynes med en mærkat eller lignende under hensyn til den anvendelse, de er registreret til.«.

§ 11. For betalt afgift udstedes en kvittering.

11. I § 15, *stk. 1*, ændres »vægtafgift og udligningsafgift« til: »vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.

§ 15. Fritaget for vægtafgift og udligningsafgift er:

1. Køretøjer, der tilhører kongen og dronningen samt medlemmer af kongehuset, som er efterkommere i første led af danske konger, eller for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årpenge, samt disses enker.
2. Ophævet.
3. Køretøjer, der tilhører forsvaret og det statslige regionale redningsberedskab.
4. Køretøjer, der specielt er indrettet til brandsluknings- og redningsopgaver og udelukkende anvendes ved udrykning hertil, samt køretøjer, som tilhører og udelukkende anvendes af beredskabskommissioner og ikke anvendes erhvervsmæssigt i konkurrence med private erhvervsdrivende.
5. Ambulancer.
6. Personkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel og herudover alene anvendes til:
  - a) kørsel, der må ligestilles med almindelig rutekørsel, og som alene afviger herfra ved at opfylde et kortvarigt trafikbehov. Kørslen skal udføres efter de for det pågældende område normalt gældende takstbestemmelser og i henhold til forud offentliggjort køreplan.
  - b) befordring af passagerer for jernbaner eller luftfartsselskaber, der er ramt af trafikforstyrrelser.
7. Trehjulede eldrevne motorcykler.

Stk. 2. ---

12. I § 15, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »vægtafgift og udligningsafgift« til: »vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse«.

Stk. 3. Når der er forløbet 35 år fra et køretøjs 1. registrering, skal der fra den følgende afgiftsperiode kun betales vægtafgift og udligningsafgift med 1/4 af satserne i § 3, *stk. 1*, og § 4, *stk. 1*. Det er en betingelse, at køretøjet fremtræder som ved 1. registrering.

Stk. 4. ---

13. § 16 affattes således:

»§ 16. Personer med varig nedsat funktions- evne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfrigørelse efter stk. 1.«.

§ 16. Socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter invaliderede personer, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af et motorkøretøj, fritages for vægtafgift. Afgiftsfrigørelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

14. § 20 affattes således:

»§ 20. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder og Centralregisteret for Motorkøretøjer til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelse i 1. instans af spørgsmål om tillæg for privat anvendelse efter § 2, stk. 2-4, samt Centralregisteret for Motorkøretøjers afgørelser af:

- 1) Spørgsmål om afgift efter §§ 1-8 og 10.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelse efter § 15.

Stk. 3. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 2.«.

§ 20. (Ophævet ved lov nr. 396 af 6/6 1991).

15. § 21 affattes således:

»§ 21. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i virksomheder, der er registreret som ejer (bruger) af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, og til at efterse de pågældende køretøjer, virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale m.v. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornø-

den vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder er efter tilsvarende regler som nævnt i stk. 1 berettiget til at foretage eftersyn på offentlige steder af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, som er registreret med angivelse af blandet privat og erhvervsmæssig eller erhvervsmæssig anvendelse. De registrerede ejere (brugere) samt andre personer, der anvender de pågældende køretøjer, skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

Stk. 4. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand til gennemførelsen af kontrollen efter stk. 1 og 3. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.«.

§ 21. (Ophævet ved lov nr. 957 af 25/11 1994).

16. I § 23, *stk. 1*, indsættes efter »urigtige eller vildledende oplysninger«: »eller fortier oplysninger«.

§ 23. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved:

1. afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj,
2. beregning af afgiftens størrelse,
3. afgørelse om afgiftsfrigørelse eller tilbagebetaling af afgift.

Stk. 2. ---

17. I § 23, *stk. 2, nr. 1*, ændres »stk. 4, 5 og 6« til: »stk. 8, 9 og 10«.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1. overtræder § 4, stk. 4, 5 og 6,
2. ---

18. I § 23, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »ændringer ved«: »eller ændret anvendelse af«.

Stk. 2. ---

2. undlader i overensstemmelse med § 9, stk. 2, at give politiet oplysning om ændringer ved et køretøj, som er af betydning for afgiftens beregning,
3. ---

Bilag til f. t. l. vedr. vægtafgift af motorkøretøjer m.v.

19. I § 23 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

§ 2

»*Stk. 4.* Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.«.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

I lov nr. 360 af 2. juni 1997 om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler som senest ændret ved § 3 i lov nr. 979 af 17. december 1997 og § 22 i lov nr. 980 af 17. december 1997, affattes § 7 således:

20. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

»§ 7. Personer med varig nedsat funktionsevne, som efter lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er bezindreven. Er bilen diesel-dreven nedsættes afgiften til 35 pct. af afgiftsbeløbene for dieselmotorer, jf. § 3, *stk. 1* og 2. Afgiftsfritagelsen og -nedsættelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse og -nedsættelse efter *stk. 1*«.

§ 7. Invaliderede personer, som efter lov om social bistand eller lov om social service kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for afgiften, hvis bilen er benzindreven. Er bilen dielseldreven, nedsættes afgiften til 35 pct. af afgiftsbeløbene for dieselmotorer, jf. § 3, *stk. 1* og 2. Afgiftsfritagelsen og -nedsættelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler vedrørende afgørelser om afgiftsfritagelse eller -nedsættelse efter *stk. 1*.

Skriftlig fremsættelse (2. juni 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift efter brændstofforbrug af visse personbiler. (Tillægsafgift for privat anvendelse af varebiler og forhøjelse af vægtafgift for varebiler).

(Lovforslag nr. L 89).

I februar i år ophævedes den tillægsafgift for privat anvendelse af varebiler, som blev indført i juni sidste år i forbindelse med en omlægning af varebilbeskatningen. Samtidig med ophævelsen blev det tilkendegivet, at der senere ville blive fremsat forslag om en ny tillægsafgift, hvori der ville blive taget højde for en række af de kritikpunkter, der førte til ophævelsen af den tidligere afgift.

Formålet med tillægsafgiften var at begrænse den private anvendelse af varebiler, især de lidt større biler på over 2.000 kg. Tillægsafgiften skulle endvidere ses i sammenhæng med den såkaldte halvdeleregel, der blev ophævet samtidig med indførelsen af afgiften. Ophævelsen af halvdelereglen indebærer, at en række store varebiler - firehjulstrækkere og off-roadere m.v. - kunne indregistreres til den lave værdiafgift på 30 pct. og højst 50.000 kr. i stedet for den almindelige varevognsafgift på 95 pct.

De forhold, der begrundede indførelsen af den tidligere tillægsafgift, er således stadig til stede og nødvendiggør fremsættelsen af nærværende lovforslag.

Et væsentligt kritikpunkt, der blev fremført mod den tidligere tillægsafgift, gik på, at afgiften også opkrævedes for biler til ren erhvervmæssig anvendelse. Den indbetalte afgift blev så senere refunderet til virksomhederne via moms- eller lønsumsafgiftsregnskabet. Det blev også kritiseret, at afgiften opkrævedes af hele den bestående bilpark samt, at kredsen af virksomheder

- de moms- eller lønsumsafgiftspligtige - der kunne få afgiften tilbage, var for snæver.

Den nye tillægsafgift for privat anvendelse foreslås indført udelukkende for nye varebiler, der indregistreres efter fremsættelsen af forslaget. Det foreslås endvidere, at afgiften ikke opkræves for varebiler, der udelukkende anvendes erhvervmæssigt. Endelig foreslås afgrænsningen af erhvervsbegrebet udvidet, så det både omfatter traditionel erhvervsvirksomhed, offentlig virksomhed, selvstændig erhvervsvirksomhed i mindre omfang - eksempelvis som bierhverv - samt visse tilfælde, hvor lønmodtagere som led i et ansættelsesforhold er forpligtet til at anvende egen bil ved udførelsen af arbejdsopgaver. I de sidstnævnte tilfælde - bierhverv og lønmodtagere - er det dog en betingelse, at udførelsen af opgaverne nødvendigvis må ske ved hjælp af en varebil.

Der opereres også i det nye lovforslag med fuld afgift for ren privat anvendelse og halv afgift, hvis bilen anvendes blandet privat og erhvervmæssigt. I forbindelse med indregistreringen af bilen vil det skulle angives, hvorledes bilen skal anvendes, dvs. erhvervmæssigt, privat eller blandet. Afgiften foreslås opkrævet årligt sammen med vægtafgiften og i det hele taget administreret sammen med vægtafgiften af Centralregisteret for Motorkøretøjer. Kontrollen med anvendelsen skal varetages af told- og skattemyndighederne i forbindelse med virksomhedskontrollen og andre målrettede kontrolaktioner. Forslaget indeholder endvidere bemyndigelse til, at der kan fastsættes bestemmelser om, at varebilerne kan registreres på særlige nummerplader eller forsynes med en mærkat eller lignende, som kan synliggøre hvilken anvendelse, bilerne er registreret til. Det skal undersøges, hvorledes en sådan synliggørelse vil kunne gennemføres på en hensigtsmæssig måde.

Da den foreslåede tillægsafgift udelukkende

skal omfatte nye biler, vil provenuet i år og i de første mange år være langt mindre end provenuet fra den tidligere afgift. Denne var anslået at indbringe 375 mill. kr. årligt, hvorimod den nye ved uændrede satser vil indbringe ca. 25 mill. kr. for hver ny årgang biler, gradvist stigende i takt med, at de lidt ældre biler overgår fra ren erhvervsmæssig til blandet eller privat anvendelse.

Da der ikke vil blive opkrævet tillægsafgift af de ældre årgange varebiler til hel eller delvis privat anvendelse, vil der være en større tilskyndelse for private til at overtage ældre årgange varebiler fra erhverv og beholde de ældre biler læn- gere end ellers. Med henblik på at begrænse incitamenterne hertil, og også pålægge de ældre varebiler til privat anvendelse en ekstra afgift, og af hensyn til målene for den samlede provenu- virkning, foreslås samtidig en generel forhøjelse af vægtafgiften for alle varebiler uanset anvendelse. Forhøjelsen foreslås til 300 kr. årligt for

varebiler til og med 2.000 kg totalvægt og 1.000 kr. årligt for biler på over 2.000 kg. Satserne for privat anvendelse foreslås tilsvarende nedsat, og bliver herefter 750 kr. årligt for varebiler til og med 2.000 kg. og 4.210 kr. årligt for varebiler over 2.000 kg. Satserne vil fremover blive reguleret årligt ligesom vægtafgiftssatserne.

Det foreslås, at tillægsafgiften opkræves fra 1. august 1998, men for alle varebiler, der indre- gistreres fra dagen efter fremsættelsen af dette forslag. Den forhøjede vægtafgift foreslås op- krævet fra 1. september 1998.

Herudover indeholder forslaget en mindre ju- stering uden praktisk betydning af bestemmelsen om afgiftsfritagelse for visse invalidebiler samt en tilsvarende konsekvensændring af loven om afgift efter brændstofforbrug.

Idet jeg i øvrigt henviser til forslagets be- mærkninger, skal jeg anbefale det til Tingets vel- villige behandling.